

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMUNIKAT PRASOWY

Bruksela, dnia 18 czerwca 2013 r.

Unijna grupa wysokiego szczebla – szkolenie nauczycieli w zakresie metod nauczania

Unijna grupa wysokiego szczebla ds. modernizacji szkolnictwa wyższego publikuje dziś swoje pierwsze sprawozdanie dotyczące poprawy jakości nauczania i uczenia się w szkołach wyższych. Grupa, której przewodniczy była prezydent Irlandii Mary McAleese, przygotowała 16 zaleceń (zob. załącznik 1), które obejmują wprowadzenie obowiązkowych i poświadczonych certyfikatem szkoleń dla pracowników dydaktycznych uczelni, większy nacisk na udzielanie studentom pomocy w rozwijaniu umiejętności w zakresie przedsiębiorczości i innowacyjności, a także utworzenie europejskiej akademii nauczania i uczenia się.

Androulla Vassiliou, komisarz ds. edukacji, kultury, wielojęzyczności i młodzieży, powiedziała: „Moim celem przy tworzeniu grupy było zachęcenie do nowatorskiego sposobu myślenia i formułowania nowych pomysłów. Zalecenia grupy są dostosowane do aktualnej sytuacji, praktyczne i nie wymagają dużych dodatkowych nakładów finansowych. Jakość nauczania w naszych systemach szkolnictwa wyższego i szkoleń ma kluczowe znaczenie, aby zapewnić studentom właściwy zestaw umiejętności w perspektywie ich rozwoju osobistego i zawodowego. Komisja dołoży wszelkich starań, aby wspierać wdrażanie tych zaleceń.”

Mary McAleese, przewodnicząca grupy, dodała: „Jakość nauczania i uczenia się zależy od zaangażowania osób i instytucji wspieranych w ramach strategii politycznych, w centrum których znajduje się nauczanie i uczenie się. Pracownikom dydaktycznym wyższych uczelni należy zapewnić szkolenia i wsparcie, które są niezbędne, aby uzyskiwać wyniki na najwyższym poziomie. W sprawozdaniu pokazano, jak tego dokonać.”

Grupa, powołana przez komisarz Vassiliou we wrześniu ubiegłego roku, w ramach swoich prac przeprowadziła szerokie konsultacje z zainteresowanymi stronami. Stwierdzono, że wiele wyższych uczelni kładzie zbyt mały nacisk na nauczanie w porównaniu z badaniami naukowymi, choć oba elementy należą do podstawowej misji szkolnictwa wyższego. „Niezbędna jest większa równowaga. Przy określaniu osiągnięć naukowych niezbędne jest silniejsze podkreślenie i docenianie roli nauczania, zwłaszcza w kontekście postępu kariery” — powiedziała komisarz. „W pełni popieram propozycję, aby wszyscy nauczyciele w szkolnictwie wyższym byli szkoleni w zakresie metod nauczania.”

Dalsze działania

Grupa wysokiego szczebla rozpocznie teraz prace nad drugą częścią swojej misji, a mianowicie maksymalnym wykorzystaniem nowych metod zapewniających wysoką jakość szkolnictwa wyższego, takich jak masowe otwarte kursy internetowe, które umożliwiają dostęp do szkolnictwa wyższego na odległość. Partnerzy w 11 krajach uruchomili niedawno przy wsparciu Komisji Europejskiej pierwszy masowy otwarty kurs internetowy ([IP/13/349](#)). Kolejne sprawozdanie grupy wysokiego szczebla zostanie opublikowane w czerwcu 2014 r.

Kontekst

Prace [grupy wysokiego szczebla](#) są częścią realizowanej przez Komisję strategii modernizacji szkolnictwa wyższego w państwach członkowskich. Osiągnięto już znaczne postępy w tej dziedzinie. Dla przykładu [proces boloński](#), ułatwia studentom naukę za granicą i uznawanie ich kwalifikacji w całej Europie. Zainicjowany przez Komisję nowy wieloaspektowy [system rankingowy uniwersytetów](#), którego pierwsze wyniki zostaną opublikowane na początku przyszłego roku, ułatwi porównywanie szkół wyższych, co pozwoli studentom na dokonywanie bardziej świadomego wyboru miejsca kształcenia.

W [europejskim planie modernizacji szkolnictwa wyższego](#), który w dniach 28-29 listopada 2011 r. został [zatwierdzony](#) przez ministrów edukacji, wyznaczono obszary, na których muszą się skupić państwa UE, aby osiągnąć wspólne cele. Określono także, w jaki sposób Unia Europejska może im pomóc w realizacji ich strategii modernizacyjnych. Wśród priorytetów tych jest m.in. poprawa jakości szkolnictwa wyższego i dostosowanie programów studiów do indywidualnych potrzeb, wymagań rynku pracy i przyszłych karier zawodowych, a także zwiększenie liczby absolwentów. Plan przewiduje wspieranie ściślejszej współpracy między uniwersytetami, przedsiębiorstwami i ośrodkami badawczymi. Jest on częścią szerszej strategii Komisji „Europa 2020” na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie, w której edukacja odgrywa kluczową rolę.

„[Erasmus dla wszystkich](#)”, nowy program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu, który wejdzie w życie w styczniu, będzie stanowił wsparcie dla prowadzonych przez państwa członkowskie reform w zakresie polityki, uwzględniających w szczególności wzmocnienie danych leżących u podstaw kształtowania polityki i wymianę dobrych praktyk. Oczekuje się, że w latach 2014-2020 program dysponować będzie budżetem w wysokości około 14,5 mld EUR, co stanowi 40 proc. więcej w stosunku do obecnych programów, oraz zapewni 4 mln osób stypendia umożliwiające zdobycie międzynarodowego doświadczenia i umiejętności poprzez studia, szkolenie lub wolontariat za granicą.

Więcej informacji

[Plan modernizacji szkolnictwa wyższego](#)

Sprawozdanie jest dostępne tutaj:

http://ec.europa.eu/education/higher-education/doc/modernisation_en.pdf
[MEMO/13/581](#)

Komisja Europejska: [Kształcenie i szkolenie](#)

[Strona internetowa Androulli Vassiliou](#)

Wypowiedzi Androulli Vassiliou na Twitterze [@VassiliouEU](#)

Kontakt:

[Dennis Abbott](#) (+32 2 295 92 58); Twitter: [@DennisAbbott](#)

[Dina Avraam](#) (+32 2 295 96 67)

Grupa wysokiego szczebla ds. modernizacji szkolnictwa wyższego

Zalecenia w sprawie poprawy jakości nauczania i uczenia się

Grupa wysokiego szczebla przedstawiła sprawozdanie, w którym wytycza drogi dążenia do wyższej jakości nauczania i uczenia się. Biorąc pod uwagę różnice między placówkami szkolnictwa wyższego i między państwami, pragnęliśmy zaproponować szerokie spektrum instrumentów i narzędzi, a także praktyczne przykłady pokazujące, jakie efekty mogą przynieść różne, niekiedy całkiem proste działania. Wróćmy do punktu wyjścia: nauczanie jest ważne, nie mniej niż badania naukowe. Musimy potraktować priorytetowo kwestie jakości nauczania i uczenia się.

W związku z tym zalecamy, co następuje:

Zalecenie 1

Organy publiczne odpowiedzialne za szkolnictwo wyższe powinny zapewnić zrównoważone, odpowiednio sfinansowane ramy wspierania działań placówek szkolnictwa wyższego na rzecz podnoszenia jakości nauczania i uczenia się.

Zalecenie 2

Każda placówka powinna opracować i realizować strategię wspierania i stałej poprawy jakości nauczania i uczenia się, przeznaczyć na te cele niezbędne zasoby ludzkie i finansowe oraz włączyć ten priorytet do swojej ogólnej misji, stawiając nauczanie na równi z badaniami naukowymi.

Zalecenie 3

Dzięki informacjom zwrotnym od studentów można wcześniej wykrywać problemy związane z nauczaniem i uczeniem się, a także szybciej i skuteczniej poprawiać jakość tych procesów. Placówki szkolnictwa wyższego powinny zachęcać studentów do przekazywania takich informacji zwrotnych, traktować je jako mile widziane i wyciągać z nich wnioski.

Zalecenie 4

Do 2020 r. wszystkie osoby nauczające w placówkach szkolnictwa wyższego powinny odbyć certyfikowane przeszkolenie pedagogiczne. Doskonalenie zawodowe w dziedzinie nauczania powinno stać się obowiązkowe dla nauczycieli w szkolnictwie wyższym.

Zalecenie 5

Przy podejmowaniu decyzji o naborze, zmianie zaszerzegowania i awansie nauczycieli akademickich należy uwzględniać, pośród innych czynników, ocenę kompetencji pedagogicznych.

Zalecenie 6

Szefowie placówek szkolnictwa wyższego i właściwych instytucji powinni doceniać i nagradzać (np. przyznając stypendia lub nagrody) nauczycieli szkolnictwa wyższego, którzy wnoszą istotny wkład w poprawę jakości nauczania i uczenia się, czy to w ramach swojej praktyki zawodowej, czy też poprzez badania nad tymi procesami.

Zalecenie 7

Programy nauczania powinny być opracowywane i monitorowane w ramach dialogu i partnerstwa, z udziałem nauczycieli akademickich, studentów, absolwentów i podmiotów rynku pracy, przy wykorzystaniu najnowszych metod nauczania i uczenia się, tak by studenci mogli nabyć umiejętności poprawiające ich szanse zdobycia zatrudnienia.

Zalecenie 8

Wyniki studentów w nauce powinny być oceniane na podstawie jasno zdefiniowanych efektów uczenia się, uzgodnionych w ramach partnerskiej współpracy z wszystkimi pracownikami wydziału prowadzącymi dane zajęcia.

Zalecenie 9

Placówki szkolnictwa wyższego i krajowi decydenci powinni, we współpracy ze studentami, powołać systemy doradztwa, orientacji, mentoringu i śledzenia postępów, mające udzielać wsparcia studentom rozpoczynającym kształcenie wyższe, a także w trakcie studiów i po ich ukończeniu.

Zalecenie 10

Placówki szkolnictwa wyższego powinny wprowadzić i krzewić przekrojowe, trans- i interdyscyplinarne podejście do nauczania, uczenia się i oceny, pomagając studentom w zdobyciu szerszych horyzontów, rozwoju ducha przedsiębiorczości i innowacji.

Zalecenie 11

Placówki szkolnictwa wyższego, przy pomocy władz publicznych i UE, powinny wspierać swoich nauczycieli w zdobywaniu umiejętności w zakresie nauczania on-line i innych form nauczania i uczenia się, które pojawiły się w epoce cyfrowej, oraz wykorzystywać możliwości nowych technologii do poprawy jakości nauczania i uczenia się.

Zalecenie 12

Placówki szkolnictwa wyższego powinny opracować i realizować kompleksowe strategie na rzecz międzynarodowego wymiaru szkolnictwa, jako integralną część swojej ogólnej misji i zadań. Wzmoczona mobilność studentów i pracowników akademickich, uwzględnianie międzynarodowego wymiaru w programach nauczania, zdobywanie przez uczelnię międzynarodowych doświadczeń, a także dostateczna znajomość języka angielskiego i innego języka obcego oraz kompetencje międzykulturowe, zajęcia i dyplomy międzynarodowe oraz międzynarodowe partnerstwo powinny stać się stałym elementem szkolnictwa wyższego w Europie i na całym świecie.

Zalecenie 13

Unia Europejska powinna udzielać wsparcia we wdrażaniu niniejszych zaleceń, w szczególności promując:

innowacyjne metody nauczania i uczenia się oraz innowacyjne podejście pedagogiczne;

metody orientacji, doradztwa i coachingu;

ulepszone programy nauczania, uwzględniające najnowsze badania nad procesami uczenia się;

profesjonalizację i rozwój zawodowy nauczycieli, szkoleniowców i innych pracowników uczelni;

mobilność i wymianę pracowników akademickich w celu prowadzenia za granicą zajęć dydaktycznych przez dłuższe okresy, oraz

systematyczne i regularne zbieranie danych związanych z jakością nauczania i uczenia się.

Zalecenie 14

Unia Europejska powinna wesprzeć utworzenie Europejskiej Akademii Nauczania i Uczenia się, prowadzonej przez zainteresowane podmioty i inspirowanej dobrymi praktykami wymienionymi w sprawozdaniu grupy wysokiego szczebla.

Zalecenie 15

Naukowcy, którzy otrzymują wsparcie w ramach działań „Maria Skłodowska-Curie” i planują karierę akademicką, powinni mieć możliwość zdobycia kwalifikacji zawodowych w dziedzinie nauczania i prowadzenia działalności dydaktycznej równoległe do działalności badawczej.

Zalecenie 16

Zachęca się państwa członkowskie i regiony, by w swoich umowach o partnerstwie, które zawierają w kontekście funduszy strukturalnych, priorytetowo traktowały inicjatywy mające na celu rozwój umiejętności pedagogicznych, tworzenie i realizację programów nauczania dostosowanych do potrzeb społecznych i do potrzeb rynku pracy, oraz wzmocnienie partnerskiej współpracy między szkolnictwem wyższym, biznesem i placówkami badawczymi.

Członkowie grupy wysokiego szczebla ds. modernizacji szkolnictwa wyższego

Mary McAleese (Przewodnicząca)

Mary McAleese sprawowała urząd Prezydenta Irlandii w latach 1997-2011. Ukończyła studia prawnicze na Queen's University w Belfaście w 1973 r., a w 1974 r. zdobyła uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata w Irlandii Północnej. W 1975 r. objęła katedrę prawa karnego, kryminologii i nauk penalnych w Trinity College w Dublinie, a w 1987 r. powróciła do macierzystej uczelni, na której kierowała Instytutem Kształcenia Zawodowego Prawników. W 1994 r. jako pierwsza kobieta została prorektorem Queen's University.

Agneta Bladh

Dr Bladh przewodniczy radzie Wydziału Nauk o Zdrowiu na Uniwersytecie Jönköping oraz radzie bibliotecznej Uniwersytetu Sztokholmskiego. Jest także członkiem rady Uniwersytetu w Uppsali, Kolegium Nauk Stosowanych Oslo i Akershus w Norwegii oraz rady przygotowującej połączenie dwóch norweskich uczelni. Dr Bladh jest członkiem duńskiej Rady Akredytacyjnej i rady doradczej szwedzkiego Urzędu ds. Szkolnictwa Wyższego. Od lutego 2004 r. do grudnia 2009 r. była rektorem szwedzkiego Uniwersytetu w Kalmar. W latach 1998-2004 sprawowała urząd sekretarza stanu w szwedzkim Ministerstwie Edukacji i Nauki, gdzie odpowiadała za szkolnictwo wyższe i badania naukowe, zaś w latach 1995-1998 pełniła funkcję dyrektora generalnej Krajowej Agencji ds. Szkolnictwa Wyższego. W 1988 r. Agneta Bladh uzyskała tytuł doktora nauk politycznych na Uniwersytecie Sztokholmskim.

Vincent Berger

Vincent Berger jest rektorem Uniwersytetu Paris Diderot. W latach 1990-2001 pracował w centralnym laboratorium badawczym międzynarodowego koncernu Thales działającego w branży lotnictwa i astronautyki (wcześniej Thomson CSF). W 2001 r. rozpoczął pracę na stanowisku profesora na Uniwersytecie Paris Diderot - Paris 7 i do 2006 r. kierował laboratorium zjawisk i materiałów kwantowych. Otrzymał nagrodę Fabry-De Gramont oraz nagrodę MIT dla młodych innowatorów w 2002 r. Opublikował około 150 artykułów w czasopiśmie międzynarodowych i posiada 16 patentów. W 2012 r. minister Geneviève Fioraso mianowała go głównym sprawozdawcą komitetu ds. oceny szkolnictwa wyższego i badań we Francji.

Christian Bode

Christian Bode przez 20 lat pełnił funkcję sekretarza generalnego Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD) (w latach 1990-2010). Ukończył studia prawnicze i uzyskał tytuł doktora na Uniwersytecie w Bonn w 1971 r. W latach 1972-1982 sprawował różne stanowiska wyższego szczebla w federalnym Ministerstwie Edukacji i Nauki. Od 1982 do 1990 r. był sekretarzem generalnym niemieckiej Konferencji Rektorów. Był jednym z założycieli

Stowarzyszenia Współpracy Akademickiej w Brukseli i kilkakrotnie pełnił funkcję wiceprzewodniczącego tego stowarzyszenia.

Christian Bode ma na koncie wiele publikacji na temat różnych aspektów polityki dotyczącej szkolnictwa wyższego, szczególnie współpracy międzynarodowej między uczelniami. Jest członkiem rad administracyjnych uniwersytetów w Niemczech i za granicą (w Monachium, Berlinie, Maskacie i Szanghaju) oraz stowarzyszeń zawodowych.

Jan Muehlfeit

Jan Muehlfeit jest prezesem Microsoft Corporation w Europie. Pracuje w Microsoft od niemal 20 lat, początkowo w oddziale czesko-słowackim w latach 1993-2000, następnie do 2005 r. odpowiadał za oddziały w Europie Środkowej i Wschodniej. W 2005 r. był wiceprzewodniczącym zespołu Microsoft ds. sektora publicznego, w 2006 r. był wicedyrektorem działu strategii ds. korporacji i sektora rządowego w Europie, na Bliskim Wschodzie i w Afryce. Jan Muehlfeit jest wiceprezesem Akademii Biznesu w Społeczeństwie, członkiem zarządu Junior Achievement, współprzewodniczącym Europejskiego Stowarzyszenia Umiejętności Cyfrowych i członkiem zarządu organizacji studenckiej AIESEC (Association Internationale des Etudiants en Sciences Economiques et Commerciales), a także członkiem rady doradczej Ovum, przedsiębiorstwa specjalizującego się w analizach i doradztwie w dziedzinie technologii. Pracował również w zespołach doradczych przy rządach kilku europejskich krajów, zajmujących się w sprawami technologii informatycznych, konkurencyjności państwa i edukacji. Ponadto reprezentuje Microsoft w Transatlantyckim Dialogu Gospodarczym i pełni funkcję doradcy w różnych projektach Światowego Forum Ekonomicznego, Organizacji ds. Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) i Centrum Polityki Europejskiej. Jest również członkiem zarządu czeskiego Muzeum Narodowego i Rady Liderów Międzynarodowego Forum Liderów Biznesu. Ukończył studia na Politechnice Czeskiej, a następnie odbył programy rozwoju kadry menedżerskiej w Wharton, London School of Economics i na Harvardzie.

Tea Petrin

Tea Petrin jest profesorem na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu w Lublanie w Słowenii. Kieruje także Katedrą Przedsiębiorczości na tym wydziale i jest członkiem senatu uczelni. Tea Petrin prowadziła gościnne wykłady na Uniwersytecie Massachusetts w Amherst i w Haas School of Business na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley. W ramach stypendium Fulbrighta wykładała w Instytucie Studiów Międzynarodowych na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley oraz w Centrum Konkurencyjności Przemysłu na Uniwersytecie Massachusetts Lowell. Jest cenionym ekspertem w dziedzinie polityki przedsiębiorczości i innowacyjności oraz programów rozwoju regionalnego. W latach 1999-2004 była ministrem gospodarki Słowenii. W latach 2004-2008 r. sprawowała urząd ambasadora Słowenii w Holandii. Reprezentowała także swój kraj w Europejskiej Radzie ds. Małych Przedsiębiorstw oraz była członkiem Międzynarodowej Rady ds. Małych Przedsiębiorstw. Obecnie jest wiceprzewodniczącą rady doradczej Instytutu Konkurencyjności, członkiem akademickiej rady doradczej Europejskiego Forum Badań nad Przedsiębiorczością oraz członkiem zarządu Sieci Badań Akademickich. Kierowała grupą ds. polityki klastrowej w Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu (2009-2010), była członkiem grupy ekspertów ds. synergii w Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Badań Naukowych i Innowacji (2010-2011), a od stycznia 2013 r. do grudnia 2015 r. bierze udział w pracach komitetu ONZ ds. polityki rozwojowej.

Alessandro Schiesaro

Alessandro Schiesaro jest profesorem literatury łacińskiej na Uniwersytecie Rzymskim La Sapienza oraz dyrektorem Sapienza School of Advanced Studies. Po ukończeniu studiów w Pizie, Berkeley i Oxfordzie Alessandro Schiesaro wykładał w Stanach Zjednoczonych, między innymi jako profesor filologii klasycznej w Princeton oraz profesor języka łacińskiego w King's College London. Od 2008 r. kieruje sekretariatem technicznym włoskiego Ministerstwa ds. Uniwersytetów i Badań Naukowych.

Loukas Tsoukalis

Loukas Tsoukalis prowadzi katedrę integracji europejskiej Jeana Monneta na Uniwersytecie w Atenach oraz wykłada gościnnie w Kolegium Europejskim w Brugii. Jest prezesem Helleńskiej Fundacji Polityki Europejskiej i Zagranicznej i pełni funkcję specjalnego doradcy Przewodniczącego Komisji Europejskiej. Wykładał na Uniwersytecie Oksfordzkim, w School of Economics, Sciences Po w Paryżu i w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji. Jest autorem licznych książek i artykułów z dziedziny integracji europejskiej i międzynarodowej ekonomii politycznej, tłumaczonych na wiele języków.